

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Qualiter sacerdos ante celebratione[m], in celebratione, & post
celebratione[m], se habere debeat.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

leam potationem considerando non compungatur? Ita que in omni tentatione, præsertim carnali, in omni commotione iræ, superbix, gulæ, aliorumque vitiorum dominicam passionem cordi nostro obijciamus, imprimamus, intueamur. Sicque omnes inutiles fantasticas vitiosas occupatiões, cogitationes, affectiones nostris a cordibus propellemus. Sunt insuper alia cõtra tentationes & vitia quædam communia vigorosa remedia: ut puta feruens ac frequens orõ, iuxta illud in Psalm. 117. Laudans inuocabo dominum, & ab inimicis meis saluus ero. Quatuor quoque nouissimorum meditatio cordialis: iuxta illud, In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua, & in æternũ non peccabis. Item, occasiones peccandi ac occiduitare, videlicet locũ, tempus, munuscula, incautos aspectus, indecentes attractus, vana colloquia. Diligens quoque occupatio in scripturis: sed & inuocatio virginis gloriosæ & angeli proprii custodis atque sanctorum, ad quos maiorem quæ habet dilectionem ac deuotionem: multaque alia de quibus alibi diffusius scripsi.

Psalm .117

Eccl. 7.

Qualiter sacerdos ante celebrationẽ, in celebratione, & post celebrationem habere se debeat.

Art. VII.

Laudabo inter innocẽtes manus meas: & circumdabo altare tuum domine. Qualis debeat esse conversatio sacerdotũ euangelicę legis, Paulus apostolus in epistolis suis (videlicet ad Timotheum, atque ad Titum) describit. Nempe quod ibi de episcopis loquitur, de sacerdotibus quoque maxima ex parte est intelligendum

Psalm. 89

2. Tim. 1.

Titum, 1.

dum secundum omnes doctores: & de hoc
 creto plenissime pertractatur, imò ex euang
 comprobatur q̄ sancte debeant viuere. Nam
 quam virtuosa & exemplaris debeat cuiuslibet
 Christiani consistere vita, euangelica pandit
 citina. Christianus namq; a Christo nomen
 tur: nec vere ac digne Christianus quis dicitur
 si qui Christi vestigia sequitur, discens a salu
 re: quia mitis est & humilis corde: qui amicos
 micosque diligit, qui omne mortale fugit per
 tum, & vniuersa dei atq; ecclesie implet pre
 pra, qui habens victum & quibus regatur
 tentus est: qui cōuersus vt paruulus factus est
 plex, pius, iustus & innocens, superfluitate
 pam & vanitatem in vestitu apparatu ac
 ris vitans, castus, sobrius, hospitalis. Porro
 dotes præ vulgo tanto laudationis & exem
 rioris vitæ esse tenentur: quanto in sublimior
 gradu ac ordine. Et quoniam superdignitate
 eucharistie sacramentum quotidie confu
 tractant, offerunt, sumunt: oportet eos omnino
 ac diuinæ consistere vitæ: vt spiritualis
 amoris sint pleni, & circa diuinissimū sacra
 tum prorsus intenti, ne pollutis id manibus
 ctent, nec ore accipiant inquinato. Populi
 que nequaquam præbeant occasionem minu
 gne se habendi ad supernaturalissimū sacra
 tum angelicis spiritibus formidandum. Vnde
 ista materia tot & tanta iam in alijs scripturis
 lis: ut tædium pariat plura nunc inde contin
 re. Nihilominus vt breuiter quedam tang
 sandum, quia vt S. asserit August. in omni
 ficio sunt quatuor attendenda. s. quis, quid,
 quare. Sacerdos ergo antequam ad celebrat

i. q. r. cap.
 per Esaiã.
 40. d. c. an
 te omnia.
 31. q. 4. ca.
 Christia
 no.

Matthæ. 11

1. Timo. 6

Gene. 14.

Deuter. 21

2. Paral. 6.

Psal. 111.

Esa. 61

Hierem. 18

Malaca. 2.

Apoca. 20

Ose. quar

Malach 1.

Augustin.

procedat penset hæc quatuor. Primo quis sit ipse qui celebraturus est. Reuera defectuosus ac fragilis homo. Idcirco conscientiam suam examinet, vitam discutiatur, & quicquid in se deprenderit culpæ, redarguat, pœniteat, veniam deprecetur, confiteatur, satisfacere ac emendare integro corde proponat. Secundo perpendat, quid sit quod consecrare ac immolare proponit: profecto corpus & sanguinem saluatoris. Ergo totum Christum Deum ac hominem offerre proponit. Ex tanta igitur huius incomparabilis sacramenti dignitate ac reuerentia considerata totus in se cōtremiscat, imperfectionē indignitatemque propriam fateatur: & non nisi cum ingenti præparatiōe, profunda humilitate, reuerentiali timore, interna puritate & feruida dilectiōe accedat. Tertio penset cui offert. Nimirum deo patri altissimo, quem cœlum, terra, pontusque contremunt, quem & angelicæ mentes & vniuersi sanctorum exercitus perhorrescunt. Non igitur tam in finitæ excellentiæ regi ac domino omnipotenti se præsentare, altare, sacrificare, eiusque filium vnicum ac dilectum offerre præsumat corde intemore, impuro, carnali ac frigido. Quarto, perpendat quare sacramentum hoc offert. Est namque duplex intentio officij missæ. Vna generalis ipsius Ecclesiæ. Et ita sacramentum istud offertur, primo et maxime pro communi bono totius ecclesiæ militantis, & cæteris prout in canone cōtinetur. Alia est intentio propria celebrantis, quæ pro diuersis personis & causis celebrat atque sacrificat: quæ etiam ardentem debet habere affectum, ut exaudiatur pro omnibus pro quibus orat ac celebrat. Sic ergo ad celebrationem se debet disponere.

Porro

Attēde sacerdos sacrificaturus

De cōn. d. 2. capi. In Christo.

Porro in ipso celebrationis officio habere le-
 ber valde recollecte, deuote, ac seruide, in-
 verba distincte proferendo, sensum sapienter
 affectuose pensando, sacramenti dignitatem
 p̄is æterni incircumscriptibilem maiestatem
 ceriter contemplando: vt sic eius oratio rã-
 incensum dirigatur in conspectu diuino. At
 post celebrationē deuotissime gratias agat
 orationibus, psalmis, ac meditationibus san-
 insinat saltem ad tempus, totaq; die decen-
 morate, custodite, exemplariter ac sincere
 beat. Atq; hoc modo tota conuersatio sacra-
 tis sit vna continua ad celebrandum prepa-
 salutaris: nec vnquã vanitati, voluptati, in-
 tati consentiat: neq; per os eius, quo sacra-
 protulit verba ac venerandissimum sum-
 cramētum: inania, infructuosa, illicita vni-
 profluant verba. Sed proh dolor multi sum-
 dotes, qui & si in principio aliquantulum
 uoti: tamen tempore procedente quo frequen-
 us celebrant, eo quid agant minus perpendit
 frigidiores tepidioresq; fiunt, atq; ex arido
 dam vsu sine contritione interna confitentur
 sine præparatione condigna, imo absq; ser-
 & puritate, absq; reuerentia & timore aco-
 & celebrant. O quanta est horum impietas
 impudentia & insipientia, quanta ingrati-
 ac cæcitas, quam item intolerabilis & im-
 sa' erit eorum damnatio? Tu autem charissime
 Christi sacerdos, nunq̄ huiusmodi fias: sed co-
 to frequentius, tanto feruentius, rãto deuotius
 fructuosius confitearis ac celebres: quatenus
 sacramenti gratijs, virtutibus, atque effectibus
 quotidie copiosius implearis, & omni cõsu-

i. q. 1. cap.

ip̄i sacer-

dotes

40. di. ca.

an̄ omnia

c. multi sa-

cerdotes

De con. d.

2. c. timo-

rem.

Psalm. 140

tali pinguedine mentaliter dilateris, omnipotenti domino ac munificentissimo saluatori quotidie magis gratus efficiaris: nec tepidorum frangaris exemplis: sed sacris semper occupationibus, quantum tibi possibile est, sis intentus: in cibo, potu, vestitu, somno, colloquio moderatus: ubi & factis omnibus exemplaris.

Quid sit via illuminatiua.

Art. VIII.

ACCedite ad eum & illuminamini. Quum solae iniquitates inter deum, & rationalem diuidant creaturam, & charismata spiritus sancti suspendant ab ea: idcirco anima a vitijs emundata, a passionum immoderatis reformata, a peccatorum reliquijs (quae sunt pronitas & grandis inclinatio ad peccandum) defecata: ipsa mox capax est illustrationis supernae, apta est radium sapientiae salutaris suscipere, fulgore contemplationis perfundi, ad aeternorum ac diuinorum speculamina eleuari. Itaque cum iuxta formam praescriptam se exercitauerit homo in uia purgatiua: uiam illuminatiuam protinus ingredi debet, & exerceri ac proficisci in ea. Porro uia illuminatiua est studium seu occupatio mentis circa contemplananda sublimia dei, praesertim in contemplatione superbeatissimae trinitatis, ac simplicissimae & superpulcherrimae deitatis. Deinde in speculatione honorum caelestium & supernaturalium ueritatis fidei Christianae ac spiritualium rerum. Quum etenim in clara & immediata per speciem horum contemplatione tota consistat nostra felicitas: profectus noster hic est, ut contemplationi illi tam beatificae ac perfectae nunc

Psal. 33

Esai. 59

Hieremi. 5

V quo